

Sedda peaks jo igga mõistlik mees ißseg i me-
letusletama!"

"Mõtle, armas põllomees!

Pâivapaistes, vihma wees
Oo jo Lõja rammo pannud,
Wilja kõssutuks neid annud,
Et se muulast tõuseb üles,
Kasvab seal, kui emma sülles,
Loidab sind so pold ja farri,
Sedda fa, kes maad ei harri.
Olgo fulda kûl, ja hõbbe,
Leiwata saab rahwas többe!

Agga keik, kes ellawad,
Tarmitawad mollemad:
Joho tervis, kassin meel,
Siis on mees just õigel teel.
Olgo pallavas ehk kûlmas,
Parremat ei tea ma ilmas!"

(C. Fr.)

Önneto sobber.

Üks noor ja rikkas mees, kes omma wan-
nemateest suurt warra olli pârrinud, ellas ig-
gapâaw mailma lusti ja rõmo sees. Selle
ello peale efsitas tedda isseârranes üks sobber,
kes ðöd ja páwa temmaga ühhes ellas ja tedda
iggapiddi eksitusse te peale weddas, se lotusse
pârrast, et kui rikkas omma ülleanneto ja wðe-
riti ellowisi läbbi ommale otsa sadaks temma
leige temma warra pârriaks saaks.

Wimaks jái ka rikkas haigeks ja frigest olli
nâhha et ta pea hauda saaks minnema. Sob-
ber andis nûud nôu, et ta omma warra pâr-
rast arro teeks, sest suggulast ja sobra tal mui-
do ei olnud, kui sesamma sobber ja nôuand-
ja. Haige, kel többi ja silmaallune surmatun-
nike meelt olli pôðrnud, ei lausunud sõnna,
maid ohkas agga. Jâlle útles sobber: „Kule
wend, sinno ellopâwad on pea otsas, lassje om-
meti omma warra testamenti ülespanna, mui-